

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע מועדים ואירועים שונים שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת לך לך

נקודת האמת מתגלת

"וַיִּמְצָאָה מִלֶּאֶךְ ה'... וַיֹּאמֶר הָגֵר שְׁפַחַת שְׂרַי אִי מִזֶּה בָּאת וְאָנָּה תִּלְכִי וְתֹאמְרִי מִפְּנֵי שְׂרַי גְּבֵרְתִּי אֲנִי בְּרַחֲתִי"

נשאלת השאלה:

מדוע המלאך מדגיש כשהוא קורא להגר: "וַיֹּאמֶר הָגֵר שְׁפַחַת שְׂרַי"?! ואף היא בתשובתה מדגישה: "מִפְּנֵי שְׂרַי גְּבֵרְתִּי אֲנִי בְּרַחֲתִי"? לשם מה ההדגשות הללו?

"בספר "וקראת לשבת עונג" מובא מעשה נפלא שיסביר את התשובה כדבעי:

שני אנשים הגיעו לדין תורה לפני בעל ה"נודע ביהודה" הגאון רבי יחזקאל לנדא זצ"ל. האחד היה לבוש בבגדי עבודה של עגלון פשוט והשני בבגדים מהודרים.

עמד זה שלבש בבגדי העגלון וסיפר בדמעות כי סוחר תבואות הוא מעיר רחוקה שבא לפראג כדי למכור את סחורתו. לשם כך, שכר עגלון אשר יעביר את תבואתו. והנה בהיותם בדרך "קם העבד על יוצרו" והעגלון שדד ממנו את כל כספו ולא זו בלבד אלא הכריח אותו להחליף עימו את בגדיו והוא הסוחר העשיר לבש את בגדי העגלון והנהיג את העגלה עד לכאן.

כאשר הגענו לעיר - המשיד האיש לספר בבכי - הציג העגלון את עצמו כסוחר גדול ואילו אני מסתובב ללא פרוטה בכיסי ואין איש מאמין לדברי...

ומה בפיך? - שאל הרב את האיש השני הלבוש מחלצות.

"וכי מה אומר לכבוד הרב"? - פתח הלה בנאום מרגש - "הרי ברור לכל כי אדם זה חסר דעה, מסכן שנטרפה דעתו... כבר יומיים הוא רץ אחרי ברחובות העיר ותובע את כספו ולי אין מושג על מה הוא מדבר..."

חקר הרב היטב את שני האנשים אולם נשארו הם איתנים בטענותיהם ולא ניתן היה לקבל הכרעה.

"שובו אלי מחר בבוקר" - אמר הרב - "ואז אפסוק את דינכם!!!"

משהלכו לדרכם, קרא הרב לשמש שלו וציווה עליו כאשר יבוא למחרת לא יניח להם להיכנס לחדרו בשום אופן. ואכן למחרת הגיעו בבוקר השניים אולם השמש מנע מהם להיכנס לחדרו של הרב. "הרב עסוק מאוד" - אמר השמש - "אין להפריע לו!" ישבו השניים והמתינו. חלפה שעה ושעתיים ודלת חדרו של הרב עדיין נעולה. שעת הצהריים הגיעה ואין כל סימן מהחדר פנימה כאילו שכח הרב את דבר קיומם... לקראת שקיעת החמה כאשר היו שני בעלי הדין מותשים נפתחה לפתע דלת חדרו של הרב ובקריאה רמה קרא:

"העגלון יכנס!" והנה... האיש הלבוש בבגדי עשיר קם ממקומו במהירות ואץ להיכנס פנימה... "רשע שכמותך!" - אמר הרב - "עגלון גזלן החזר לאיש הזה את כספו ומיד!"...

כן גם בפרשתנו, המלאך פונה להגר באופן דומה:

"וַיֹּאמֶר הָגֵר שְׁפַחַת שְׂרַי" והיא מגיבה לקריאה בטבעיות למרות שלפני כן העידה התורה שיחסה לשרי היה מזלזל: "ותקל גבירתה בעיניה" בכל זאת היא עונה: "מִפְּנֵי שְׂרַי גְּבֵרְתִּי אֲנִי בְּרַחֲתִי"... אם כן מכריע המלאך את חשפת בעצמך את נקודת האמת בדבריך את מודה שאת שפחה ושרי הגבירה לכן:

"שובי אל גבירתך והתעני תחת ידיה"...

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת